

Kupon sanıklar!

Uluslararası arenada ses getirecek tutuklamaların kararını mahkemenin verdiğini düşünecek kadar saf ve aptal insan kalmadığında herhalde hemfikirizdir. Kupon arazi gibi "bana sormadan işlem yapmayın" durumu ile karşı karşıyayız.

BARBAROS J. KARTAL'IN
YAZISI 5'TE

TR724

Ne kadar yıldız o kadar seyirci

Galatasaray'da gelen oyuncular gidenlerden kalite ve kariyer bakımından geride duruyor. Kaliteli oyuncular azaldıkça tribünlerdeki seyirci sayısı düşmeye, yıldız isimler ise gelen teklifleri geri çevirmeye devam ediyor.

EFE YİĞİT'İN
DOSYASI 20'DE

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 235 — 19 TEMMUZ 2017 ÇARŞAMBA — WWW.TR724.COM — @TR724COM

Cemaat, Cemaat'e darbe yapmış

Ortaya çıkan örneklerden sonra Şehit Ömer Halisdemir'in de Bylock kullanıcısı olduğu, hayatta olsaydı 'darbeci' denilerek tutuklanacağı yönündeki iddialara yer vermek spekülasyon olacaktır. Zaten ne önemi var ki? Bizatihi İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, Bylock kullandığı belirlenen 800 askerden 500'ünün o gece darbeye katılmadığını tespit ediyor. Cemaatten olduğu öne sürülen 47 albaydan 45'inin darbe girişiminde rol almadığını da belirlemiştir. Dönemin Beytüşşebap 8. Jandarma Alay Komutanı Albay Ali Türk gibi Cemaat sempatisini olduğunu kabul ettiği halde o gece darbecilere karşı mücadele eden isimler de var. Fakat hepsi tutuklu. O zaman insan ister istemez merak ediyor... Cemaat, darbeyi Cemaate karşı mı yaptı?

AHMET DÖNMEZ YAZDI, SAYFA 2, 3 VE 4'TE

15 Temmuz'un 10.yılı münasebetiyle

Sayın Başkan! Bu kurguda okuyacağınız metin sizin er veya geç halka olmasa da aynanın karşısına geçtiğinizde kendinize ve daha da önemlisi yarın ahirette Hakk'ın önünde yapacağınız bir itirafnamedir. Bu itirafname hadiselerin görünen yüzünden hareketle benim kaleme aldığım bölük-pörçük düşüncelerden oluşuyor. Bir de sadece

sizin, Erdoğan, Fidan, Akar ve emsali oyun kurucuların ve elbette Allah'ın bildiği perde arkası var. Oralarda merkezinde kumpasın yerleştirildiği planlar var, projeler var. Siz onların bir parçası iseniz, bu itirafnamede söyleyeceğiniz şeylerin kapsamı da, mahiyeti de dolayısıyla dileyebileceğiniz helalliğin, göstereceğiniz pişmanlığın şiddet derecesi değişecektir.

ABDULLAH SALİH GÜVEN YAZDI, 17'DE

Erdoğan ve kurmaylarından Oscar'lık performans

Erdoğan'ın "Arkadaşlar ilk kez tam anlamıyla iktidar olduk." şeklindeki sözlerini, iktidar partisinin kapatılmaktan kılpayı kurtulduğu, bir dönem olduğu için ben bu ifadelerin 'o konularla' ilgili olduğunu düşünmüştüm. Ancak aradan geçen sürede yaşananlara yanıldığımı, bir başka ifadeyle 'gizli ajandayı' kavrayamadığımı fark ediyorum.

ADEM YAVUZ ARSLAN YAZDI, 7'DE

Köşe yazılarından suç uydurmak!

Savcı Musa Yücel tarafından hazırlanan iddianamede İpek Medya'ya yönelik suçlamalar, sadece haber ve köşe yazılarından oluşuyor. Yazarların, fikri bütünlüğünden bölünerek alıntılanan cümleleriyle 'terör suçu' ithaf edilip 'suç uyduruluyor'.

ERHAN BAŞYURT'UN YAZISI 10'DA

Hürriyet ve Anayasa Bayramını Hatırlıyor musunuz?

DR. SERDAR EFEOĞLU'NUN YAZISI, 14'TE

AHMET DÖNMEZ
 AhmetDonmez@Tr724.com
 @AhmetDonmez

CEMAAT, CEMAAT'E DARBE YAPMIŞ

Bu kadarı sizce de fazla değil mi?

Hayır, ana rahmine kadar inen cadı avından söz etmiyorum.

'FETÖ' iddiasıyla tutuklananlar arasından bu kadar fazla darbeye direndiği ya da karşı faaliyette bulunduğu anlaşılan askerlerin çıkmasını soruyorum.

Biraz daha değiştirerek sorayım: 15 Temmuz'da darbeye karşı çıkan, o süreçte askeri müdahale karşıtı pozisyon alan askerlerden birçok ismin daha sonra 'FETÖ' iddiasıyla tutuklanması, hapislere konması, işkence görmesi sizce ne anlama geliyor?

İşte son olarak, darbeyi aylar önce haber verdiği halde tutuklanan bir albaydan söz ediliyor. İddianın sahibi Sadet Partisi (SP) Genel Başkan Yardımcısı Lütfi Yalman. Dün Yeniçağ Ankara Temsilcisi Ahmet Takan, Yalman'la yaptığı söyleşiyi köşesine taşıdı. Yalman, parti olarak aylar öncesinden çeşitli defalar darbe ihbarlarını AKP'li bakanlara ilettiklerini anlattı. Kendilerine bu bilgileri getiren bir albayla beraber ihbarda bulduklarını belirten Yalman, **"Tabi burada işin enteresan tarafı şu, 'Sayın bakanım tankı üzerimize sürecekler' diyen Albay, FETÖ'cülükten tutuklandı"** dedi. SP'li siyasetçinin adını vermediği bu Albay, halen cezaevinde.

Bu ne ilk ne de son tabii.

'AKINCI'YI BOMBALAYAN 5 PİLOT DA

FETÖ'DEN TUTUKLU'

Bu tasfiye sürecinin önde gelen kılavuzlarından Emekli Hâkim Albay Ahmet Zeki Üçok'un son itirafları hala gündemde. Geçenlerde CNN Türk canlı yayınına çıkan Üçok, darbenin merkez üssü Akıncı'yı bombalayan 5 pilotun 5'inin de Cemaatten olduğu iddiasını dillendirdi. Hava Kuvvetleri Komutanı Abidin Ünal'la aralarında geçen bir diyalogu paylaşan Üçok, "Orgeneral Ünal, 15 Temmuz gecesi Akıncılar'a neden geç müdahale edildiği hakkında, o esnada güvenecek pilot bulamadıklarını söyledi. Ancak sadece 5 pilot bulabildiklerini ve sabah saat 4 buçukta müdahale edebildiklerini anlattı. Darbe üssünü bombalayan bu 5 pilot da daha sonra FETÖ üyeliğinden tutuklanıyor" dedi.

Peki, bu 5 pilot nerede görev yapıyordu? Eskişehir Hava Üssü. Burası, darbenin kırılma yerlerinden biri olarak gösteriliyor. O gece Ankara'daki Hava Harekât Merkezi ve Akıncı Üssü darbecilerin elinde olduğu için bütün karşı hava trafiği Eskişehir'den yönetildi. Komutan Korgeneral Mehmet Şanver, o akşam kızının düğünü nedeniyle Moda Deniz Kulübü'nde ev sahibi idi. Hava Kuvvetleri Komutanı Abidin Ünal da oradaydı. Ünal, Milli Savunma Bakanlığı'na (MSB) gönderdiği raporda, Eskişehir'in o gece darbenin bastırılmasında ne kadar hayati bir rol oynadığını anlattı. 15 Temmuz gecesi 3 öncelikleri olduğunu kaydeden Ünal, bunlardan birincisinin Ankara'daki Hava Harekât Merkezi'nin işlevsiz hale getirilmesi, ikincisinin de buradaki tüm yetkilerin Eskişehir'deki Hava Harekât Merkezi'ne devredilmesi olduğu

O gece Eskişehir üssünde nöbetçi olan ve darbe teşebbüsü sırasında en üst rütbeli komutan olarak bulunan Tuğgeneral Recep Ünal, bugün darbecilikten dolayı tutuklu.

becilerin elinde olduğu için bütün karşı hava trafiği Eskişehir'den yönetildi. Komutan Korgeneral Mehmet Şanver, o akşam kızının düğünü nedeniyle Moda Deniz Kulübü'nde ev sahibi idi. Hava Kuvvetleri Komutanı Abidin Ünal da oradaydı. Ünal, Milli Savunma Bakanlığı'na (MSB) gönderdiği raporda, Eskişehir'in o gece darbenin bastırılmasında ne kadar hayati bir rol oynadığını anlattı. 15 Temmuz gecesi 3 öncelikleri olduğunu kaydeden Ünal, bunlardan birincisinin Ankara'daki Hava Harekât Merkezi'nin işlevsiz hale getirilmesi, ikincisinin de buradaki tüm yetkilerin Eskişehir'deki Hava Harekât Merkezi'ne devredilmesi olduğu

Düğünden yola çıkarılan Korgeneral Ziya Cemal Kadioğlu, Korgeneral Nihat Kökmen ve Tuğgeneral Dursun Pak'ı kendi arabasıyla Eskişehir'e götüren Semiz, darbeci olduğu iddiasıyla cezaevine kondu. Kadioğlu ve Kökmen ise darbe karşıtı olarak halen görevde. Bunu kim, neye göre tespit etti belli değil.

nu vurguladı. Ünal, “Sonuç olarak Eskişehir'deki Hava Harekât Merkezi'nin kontrolünde gerçekleştirilen karşı hava harekâtı sonucunda darbe bastırıldı” dedi.

15 TEMMUZ KAHRAMANI ESKİŞEHİR'İN KOMUTANI DA TUTUKLU

Ama biliyor musunuz ki o gece Eskişehir üssünde nöbetçi olan ve darbe teşebbüsü sırasında en üst rütbeli komutan olarak bulunan Tuğgeneral Recep Ünal, bugün darbecilikten dolayı tutuklu.

Biraz daha açalım...

Abidin Ünal ve Mehmet Şanver, o gece Moda'da düğünde bulunan 2 korgeneral, 1 tümgeneral ve 1 tuğgeneral Eskişehir Harekât Merkezi'ne gitmek üzere saat 22.45 sıralarında yola çıkardılar.

Ünal, ifadesinde bu anları şöyle anlatıyor: “Recep Ünal'ı takviye etmek için hemen düğün salonunda bulunan Korgeneral Ziya Cemal Kadioğlu'nu ve Korgeneral Nihat Kökmen'e en kısa sürede Eskişehir'e yola çıkmalarını emrettim. Bu arada izinde olan Hava Kuvvetleri Kurmay Başkanı Korgeneral Hasan Hüseyin Demiraslan beni telefonla arayarak bir emrimin olup olmayacağını sordu. Ben de kendisine en uygun vasıta ile Eskişehir'e hızlı bir şekilde gitmesini emrettim. Yine aynı anda Erdek'te izinde bulunan Tümgeneral İdris Aksoy beni arayarak bir emrim olup olmadığını sordu. Ona da aynı şekilde en uygun vasıta ile Eskişehir'e hızlı bir şekilde gitmesini emrettim. Bu personele birinci amaçlarının Akıncı'da devam eden jet trafiğinin durdurulması olduğunu hatırlattım.”

Hemen hemen aynı sırada bütün hava birliklerine, “Hava Kuvvetleri Komutanı adına emirler bundan sonra Ankara'dan değil Eskişehir'deki Birleştirme Hava Harekât Merkezi'nden alınacak” emri verdi.

Abidin Ünal, düğünü basan askerlerce derdest edilip CASA uçağıyla Akıncı Üssü'ne götürülürken dahi cep telefonu ile sürekli Eskişehir'e talimatlar yağdırdı. Nedense uçaktaki darbeciler buna engel olmadı.

Saat 02.00 sıralarında Eskişehir'deki Harekât Merkezi büyük ölçüde kontrolü sağladı. Bizzat Abidin

Ünal'ın hazırlatıp MSB'ye gönderdiği rapora göre 16 Temmuz saat 11.15 Eskişehir'den kalkan F-4 2020 uçakları, Akıncı Üssü'ndeki pist ve taksi yollarını vurdu. 18 adet F-4, 9 ayrı noktaya 16 bomba bıraktı.

GÖREVE KOŞAN KOMUTANLAR DA TUTUKLANDI

Peki, o gece izinli olmalarına rağmen Abidin Ünal'ı arayıp bir emri olup olmadığını soran, ardından onun emri ile Eskişehir'e geçen o komutanlara ne oldu? Hava Kuvvetleri'nin en sevilen isimlerinden olan Korgeneral Demiraslan, tutuklu. Savunmasında, “15 Temmuz'da darbe karşıtı emirler vererek darbe teşebbüsünün kırılmasını sağladım. Darbe karşıtı hareketin hava boyutuna, en kıdemli havacı olarak Eskişehir Harekât Merkezi'nde komuta ettim.” dedi. Ama kurtulamadı.

Tümgeneral İdris Aksoy da darbenin liderlerinden olduğu iddiasıyla tutuklu.

Tıpkı Recep Ünal gibi.

Akıncı Üssü iddianamesine göre Recep Ünal'ın Adil Öksüz'le 2010-12 tarihleri arasında 177 kez; Kemal Batmaz'la da 62 kez telefonla görüştüğü tespit edilmiş.

Ve o Ünal'ın başında olduğu üs, o gece darbenin önlenmesinde başrol oynayan merkezlerden biri olarak gösteriliyor. Bunu bizzat Hava Kuvvetleri Komutanı söylüyor.

Bir diğer önemli detay da o gece Akıncı Üssü'nde bulunan ve darbeci olduğu ileri sürülen Albay Ali Durmuş'un ısrarla ona ulaşmaya çalışmasına rağmen telefonlarına çıkmaması.

Durmuş'un da Adil Öksüz ve Kemal Batmaz'dan emir aldığı ileri sürülüyor.

O halde Recep Ünal, bu kadar kritik bir görev icra ederken neden Durmuş'un telefonlarına bilinçli bir şekilde çıkmadı?

DARBE KARŞITI KOMUTANLARI ARABASIYLA GÖREVE GÖTÜRDÜ, TUTUKLANDI

15 Temmuz akşamı Moda'dan Eskişehir'e gönderi-

len isimlerden Muharip Hava Kuvveti ve Hava Savunma Komutanlığı Kurmay Başkanı Tümgeneral Suat Murat Semiz de tutuklu. Düğünden yola çıkarılan Korgeneral Ziya Cemal Kadioğlu, Korgeneral Nihat Kökmen ve Tuğgeneral Dursun Pak'ı kendi arabasıyla Eskişehir'e götüren Semiz, darbeci olduğu iddiasıyla cezaevine kondu. Kadioğlu ve Kökmen ise darbe karşıtı olarak halen görevde. Bunu kim, neye göre tespit etti belli değil.

Oysa dördünün aynı araçla Eskişehir'e varış saatleri 05.49. Bu, Akıncı iddianamesinde yer alan bir bilgi. Yani darbe girişimi büyük ölçüde bastırıldıktan sonra. Darbeye nasıl iştirak etmiş olabilir ki? Semiz'le ilgili tek suçlama, darbecilerin atama listesinde Eskişehir Sıkıyönetim Komutanı olarak geçmesi. Bu listeyi kimin oluşturduğu hala meçhul.

Bu arada Semiz, ifadesinde yol boyu Recep Ünal'la irtibat halinde olduklarını da anlatıyor. "Ben Eskişehir'e geldiğimde komutanlarımla birlikte hareket merkezine gittim. Burada Başbakanlık direktifleri doğrultusunda darbe olayına müdahale etmeye çalıştık. Biz yokken oranın komutanı durumunda kalan Recep Ünal imzalı, Hava Kuvvetleri Komutanının emirleri konulu, kendisinin emri olmadığı sürece uçak kaldırılamayacağı konulu mesajı da gördüm." dedi. Ama ne önemi var ki?

TUTUKLAMALAR, ÖNCEDEN HAZIRLANAN LİSTELERE GÖRE YAPILDI

Aslında 15 Temmuz'un geneline bakıldığında kimin neye göre darbeci, neye göre darbe karşıtı ilan edildiği muamma. Belli ki bu isimler, çok önceden belirlenen fişleme listeleri üzerinden sınıflandı. O gece ne yapıp ettiğinin çok da bir önemi yoktu.

Gündemdeki sıcaklığını hala koruyan bir diğer bilgi de 15 Temmuz gecesi Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı Dalaman'dan İstanbul'a getiren uçağın pilotu ile ilgiliydi. O gece Erdoğan'ı sağ-salim İstanbul'a ulaştıran pilot Barış Yurtseven, daha sonra Bank Asya'da hesabı olduğu iddiasıyla görevden uzaklaştırıldı.

Dönemin Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanı Yıldırım Güvenç de bu bağlamda ele alınması gereken önemli bir isim. Akıncı Üssü'ne gidip gözaltındaki komutanları kurtaran isimlerden biri. Fakat o da dahasonra "FETÖ'cü-darbeci" iddiasıyla

la tutuklananlar arasında yer aldı. Üstelik Akıncı Üssü'ne gitme emrini bizzat o gecenin 'kahramanlarından' Orgeneral Ümit Dünder'dan almasına rağmen. İfadesinde bunu açıkça beyan ettikten sonra, "Akıncı'daki operasyonu ben yönettim ve ben kurtardım." dedi. Bu durum, o gece Hulusi Akar'ın yerine fiili Genelkurmay Başkanlığı görevini yürüten, sabahleyin de vekâleten atanan Ümit Dünder'a da soruldu. TBMM Komisyonu üyesi Aykut Erdoğan'ın sorusu üzerine bunu teyid etti. "O yönde kendisine talimat verdim, kendisi de gitti Akıncı Kışlası'na ve oradan kontrolü

olarak çıktı" dedi. Buna rağmen neden tutuklandığı sorusuna karşılık da "Bunu benim değerlendirebilmem de bilmem de mümkün değil" cevabını verdi.

'TANKLARIN ÇIKIŞINI ENGELLEDİM, TUTUKLANDIM'

Buna benzer durumda olan bir diğer isim Korgeneral Metin İyidil. O da

Dünder'dan emir aldığını, darbeyi engelleme konusunda en önemli hareketi kendisinin yaptığını, Etimesgut'taki zırhlı birliklerden tankların çıkışını engellediğini savundu. Fakat o da tutuklu. Ümit Dünder'a, aynı Komisyon toplantısında İyidil de soruldu. Şöyle cevapladı: "Metin İyidil beni telefonla iki defa aradı -bir kere de değil- her ikisinde de aradığında bu 4. Kolordudaki olaya müdahale ettiğini, ayrıca ikinci telefonda da Etimesgut'taki olaylara müdahale ettiğini ifade etti. Ben kendisine herhangi bir emir vermedim. Kendisi tarafından yaptıklarını bana ifade etti."

ArtıkbuörneklerdensonraŞehitÖmerHalisdemir'in de Bylock kullanıcısı olduğu, hayatta olsaydı 'darbeci' denilerek tutuklanacağı yönündeki iddialara yer vermek spekülasyon olacaktır.

Zaten ne önemi var ki?

Bizatihi İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, Bylock kullandığı belirlenen 800 askerden 500'ünün o gece darbeye katılmadığını tespit ediyor. Cemaatten olduğu öne sürülen 47 albaydan 45'inin darbe girişiminde rol almadığını da belirlemiştir.

Dönemin Beytüşşebap 8. Jandarma Alay Komutanı Albay Ali Türk gibi Cemaat sempaticisi olduğunu kabul ettiği halde o gece darbecilere karşı mücadele eden isimler de var. Fakat hepsi tutuklu.

O zaman insan ister istemez merak ediyor... Cemaat, darbeyi Cemaate karşı mı yaptı?

Turkey #FreeRightsDefenders

BARBAROS J. KARTAL

BarbarosKartal@Tr724.com

Kupon sanıklar!

DÜN GECE sabaha kadar süren duruşma sonunda Büyükkada'da gözaltına alınan 10 insan hakları aktivistinden 6'sı tutuklandı diğer 4'ü de adli kontrol şartı ile serbest kaldı. Serbest kalanlar haftada 3 gün karakola gidip imza verecekler. Bugün havuzda bu insanların ne kadar büyük bir ihanet içerisinde olduğunu ve bir kalkışma için ne gibi planlar yaptığını okuyacağız.

İnsanların saçma bir iddia ile suçlanıp sonra masum olduklarını ispat etmeye çalışmalarının binlerce örneğini gördüğümüz için bize çok normal gelen şey yabancıları epey şaşırtmışa benziyor. Hala bu tutuklamaların nasıl olduğunu anlamaya çalışıyorlar. Savcının saçma sapan iddialarına cevap vermeye çalıştıklarını gördükçe acı acı gülüyor insan. Hangi örgüte üye olduklarının bile yazılmadığı ama terör örgütü üyeliğinden tutuklanan insanlar için çaresizce savunma yapıyorlar. "Yurt dışında bir araya gelmeleri çok daha kolay olan bu insanlar bir kalkışma/darbe toplantısını artık bir diktatörlüğe dönüşen Türkiye'de neden yapsınlar?" gibi naif şeyler geliyor akla.

Uluslararası arenada ses getirecek bu tutuklamaların kararını mahkemenin verdiğini düşünecek kadar saf ve aptal insan kalmadığında herhalde hemfikirizdir. Kupon arazi gibi "bana sormadan işlem yapmayın" durumu ile karşı karşıyayız.

CEMAAT DIŞI TUTUKLAMA YAPMASA ŞEKER GİBİ...

Yandaşların özellikle biraz yabancı dil bilenlerinin hükümete durmadan verdiği bir akıl var. Bunu yurt dışında görevli 'gazeteciler'de ve yurt dışına propaganda için gönderilen 'memurlar'da da görmek mümkün. Açık açık Erdoğan'ı eleştiremedikleri için tespitlerini "hükümetin elini zayıflatan" parantezine alarak söylüyorlar. Hükümeti savunurken, Cemaat-darbe ilişkisini anlatırken Cemaat dışı tutuklamaların kendilerini zor durumda bıraktığını, Cemaate yapılan hukuk ihlallerine öyle ya da böyle bir bahane ürettiklerini ancak Cemaat dışındakilere yapılanlara bir şey diyemediklerini söyleyip duruyorlar. Ve AKP'nin enformasyon mücadelesini böyle hatalar yaparak kaybettiğini rapor ediyorlar.

Suret-i haktan görünüp aynı

Uluslararası arenada ses getirecek bu tutuklamaların kararını mahkemenin verdiğini düşünecek kadar saf ve aptal insan kalmadığında herhalde hemfikirizdir. Kupon arazi gibi "bana sormadan işlem yapmayın" durumu ile karşı karşıyayız.

şeyleri söyleyen sözüm ona AKP muhalifi isimler de var. “Tamam Cemaati bitir, ev hanımından esnafına ne yaparsan yap ama Cemaatle ilgisi olmayanlara dokunmasanız, ne bileyim keşke öyle yapsanız...” ikiyüzlülüğünü defalarca duymuşsunuzdur.

Rasyonel düşündüğümüzde, Cemaate giriştiği haksız, zalim ve hukuk dışı mücadelesinde bir taktik hatası yaptığı ayan beyan ortada olduğuna göre Erdoğan bunu neden yapıyor? Yani cepheyi genişleterek hem içerde hem dışarıda kendisini neden zor durumda bırakıyor? Her türlü şeytanlığa akılları eren ekibinin uyarılarını neden kale almıyor?

SUÇA BULAŞMIŞ BİR LİDER

“Çünkü bir diktatör” deyip tek cümlede özetlenebilecek gerçeği biraz açalım.

Erdoğan suça bulaşmış bir lider. Artık dönüşü olmayan bir noktada. Hem uluslararası arenada terör örgütlerine sağladığı lojistik ve imkanlarla hem de içeride yaptığı insan hakları ihlalleriyle... Buna siz 15 Temmuz operasyonunu da dahil edebilirsiniz. Erdoğan aynen olduğu gibi hareket ediyor ve delilleri yok etmek isteyen bir suçlu gibi kendisine bu suçları hatırlatan her şeyden kurtulmak istiyor. Yakında işbirliği yaptığı kesimlerin de üzerine gideceğinden hiç şüpheniz olmasın. Reza'nın can güvenliği için önlem alınmasını da buna ekleyebilirsiniz.

İkincisi Erdoğan, Türkiye'nin kapılarını tamamen Batı'ya kapatmak istiyor. Uluslararası insan hakları örgütleriymiş, sivil toplummuş, AB imiş, bunlarla kendi malı olarak gördüğü Türkiye ile hiçbir meseleyi konuşmak istemiyor. Kendisine diktatör dedirten uygulamalara tepki olarak diktatörlüğünü tes-cil eden şeyler yapması sadece şahsiyetinden kaynaklanmıyor. “Üzerime daha fazla gelerseniz daha fazlasını yaparım” mesajı veriyor. “Bu işleri bırakın. Ülke benim, içerdeki meselelere karışmayın, uluslararası meseleleri konuşalım” istiyor. Mesele “Putin'e de diktatör diyorlar ne var!” kadar basit aslında onun için. G-20, NATO gibi zirvelerde boy gösterdiği için hem öyle hem böyle olabileceğine inanıyor. O masalarda yer almasının kendi şahsından değil Türkiye gerçeğinden kaynaklanmasına rağmen bunu kendisine tanınan bir kredi zanne-

diyor. Uluslararası camiadan canını acıtacak somut bir yaptırım görmediği için bu fikrini değiştirecek bir gelişme şimdilik yok.

Bir yandan da iç kamuoyu için malzeme üretiyor. Devamlı olarak dış güçlerin, Haçlıların kendisini devirmek istediğini pompaladığı için bunu somut şeylere dökmek zorunda. İşte son tutuklamalar vs bunun için. “Gördünüz mü, bakın ne işler çeviriyorlar” deyip kendi kitlesini etrafında konsolide etmek istiyor. Neticede ‘dış güçlerin devirmeye çalıştığı alını secdede lider’ profilinin her zaman gideri var.

KENDİNDEN BEKLENEN HATALARI YAPIYOR

Son referandumda da görüldüğü gibi Erdoğan'a karşı olanlar Erdoğan taraftarlarından fazla. Ancak Erdoğan taraftarları neredeyse tek bir bloku temsil ederken Erdoğan karşıtları heterojen. Bunu çok iyi bildiği için korkutma ve tehdit ile karşı tarafı sindireceğini düşünüyor. Canı ve malı çok kıymetli olduğu için muhaliflerinin de can ve mal endişesinden pes edeceğine inanıyor. En azından mutlak gücünü pekiştireceğini düşünüyor. En büyük hatayı da burada yapıyor. Hem de giderek nefesini kestiği kesimle-

rin sosyal bir patlamaya evrileceğini görmesine rağmen. Bu sebeple kitlesini silahlandırıyor. Orduyu ve Emniyet'i bir şekilde hadım ettiği için içten gelecek tehlikenin artık insanlar olduğundan emin. Korkum 15 Temmuz gibi kontrollü bir Gezi planının da masada olma ihtimali. CHP'nin yürüyüşü ile toplumun biraz gazı alınsa da -yoksa asla böyle bir yürüyüşe izin vermezdi- bu işin henüz bitmediğini biliyor. AKP kulislerinde, katılımın zorunlu olduğu 15 Temmuz törenleri ile CHP'nin Maltepe mitinginin kıyas edildiğini duyuyoruz. Bu kıyas CHP'nin bir başarısından dolayı değil yanlış anlaşılmasın. Bir şeylerin yanlış gittiğini böyle üzeri kapalı konuşuyorlar işte. Gidişatı gören

bazı AKP'liler toplumu rahatlatmak lazım tespitin-de bulunuyor.

Velhasıl Erdoğan durmayacak. Her akşam yastığa kafasını bin bir korku ve endişe ile koyan bir liderin yapacağı hataların hepsini yapıyor ve yapacak. Sonunu bu hatalar getirecek ama ülkeye yazık olacak. Siz Türkiye'nin düşmanı olsanız kimin yanında yer alırsınız?

Erdoğan suça bulaşmış bir lider. Artık dönüşü olmayan bir noktada. Hem uluslararası arenada terör örgütlerine sağladığı lojistik ve imkanlarla hem de içeride yaptığı insan hakları ihlalleriyle... Delilleri yok etmek isteyen bir suçlu gibi kendisine bu suçları hatırlatan her şeyden kurtulmak istiyor.

ADEM YAVUZ ARSLAN

AdemYavuz@Tr724.com

@ademyarslan

ERDOĞAN VE AKP KURMAYLARINDAN OSCAR'LIK PERFORMANS

AKP yönetimi 'Oscarlık performans' sergileyerek 'gizli ajanda'larını çok güzel saklamışlar. Tuhaf darbe girişimi sonrası Erdoğan rejimi çok köklü değişiklikleri tereyağından kıl çeker rahatlığı ile yaptı.

12 Eylül 2010 Anayasa değişikliği referandumu sonrasıydı.

O dönem, Bugün Gazetesi'nin Ankara Temsilcisiydim ve kulis yazıları kaleme alıyor, Bugün TV'de Temsilciler Meclisi programını yapıyordum.

Referandumdan sonra dönemin Başbakanlık Müsteşarı Efan Ala'yı makamında ziyaret etmiştim.

Sandık sonuçları hakkında sohbet ediyorduk.

Ala, konumu itibarıyla 'çekirdek halka'nın içindeydi ve 'birinci elden' bilgi almak için iyi bir kaynaktı.

'Erdoğan'ın referandum yorumunu' sorduğumda yazılmamak kaydıyla yaptıkları toplantıdan anekdotları anlattı. İfadesine göre Erdoğan **"Arkadaşlar ilk kez tam anlamıyla iktidar olduk. Artık kalıcı düzenlemeleri yapmaya başlıyoruz"** demişti.

İktidar partisinin kapatılmaktan kılıpayı kurtulduğu, Ergenekon davalarının devam ettiği bir dönem olduğu için ben bu ifadelerin 'o konularla' ilgili olduğunu düşünmüştüm.

Ancak aradan geçen sürede yaşananlara, özellik-

le de Erdoğan ve arkadaşlarının demeçlerine baktığımda yanıltıcı, bir başka ifadeyle 'gizli ajandayı' kavrayamadığımı fark ediyorum.

Erdoğan başta olmak üzere AKP yönetimi 'Oscarlık performans' sergileyerek 'gizli ajanda'larını çok güzel saklamışlardı.

ADIM ADIM 'PARTİ DEVLETİ'NE

Bu tezimin iki gerekçesi var.

İlki Erdoğan'ın 'yol haritası' ile ilgili. Adım adım hayata geçirilen projelere baktığınızda gerçekten de AKP'nin bir 'gizli ajandası' olduğu görülebilir.

Özellikle de yargıda yaptığı düzenlemeler, bürokrasideki değişiklikler ve devlet kademelerine hâkim olan 'tek parti devleti' uygulamalarına baktığınızda çok önceden planlanmış, pratiği yapılmış ve adım adım hayata geçirilmiş 'hedefi' görebiliyorsunuz.

Bu açıdan 15 Temmuz'da yaşanan 'tuhaf darbe girişimi' daha da anlamlı hale geliyor.

Şöyle ki, söz konusu tuhaf darbe girişimi sonrası

3 Ağustos 2016 tarihli röportajı ve bir gün sonraki TRT yayınında şunları söyledi: “Ben bunu 2010’dan beri dillendiriyorum.” Erdoğan benzeri açıklamaları muhtelif röportajlarda tekrar etti. Yani kendi ifadesiyle Erdoğan’ın Cemaat’i bitirme planı 2010’da hayata geçmişti.

Erdoğan rejimi çok köklü değişiklikleri tereyağından kıl çeker rahatlığı ile yaptı.

Tüm muhaliflerini tasfiye etti. Yargı ve bürokrasiyi ‘partileştirdi’.

Devlet kurumlarında kontrolüne almadığı en küçük bir alan bırakmadı. Hedefe giden yolda önündeki temel engellerden birisi olan TSK’nın belini kırdı.

‘Cemaatçi’ denilerek TSK’nın yarısını tasfiye ederken askerî okulları kapatıp ‘partinin askerlerini’ yetiştirecek düzenlemeleri yaptı.

Detayları uzatmak mümkün. Yani Ala’nın Erdoğan’a atfen söylediği “şimdi iktidar olduk, artık kalıcı düzenlemeleri yapacağız” gelişi güzel edilmiş bir laf değilmiş.

CEMAATİN YÜZÜNE GÜLERKEN KUYUSUNU KAZMIŞLAR

İkinci boyutu ise şu:

Bugün geldiğimiz noktada artık şurası kesin. Erdoğan ve Gül liderliğindeki AKP geleneği (gerçi merhum Erbakan’da öyleydi ama o hiçbir zaman talebeleri kadar pervasız ve saygısız davranmadı) Cemaat’e hiçbir zaman sıcak bakmamış.

Son günlerde verdikleri demeçlere bakarsak Erdoğan’ın ‘Cemaati tasfiye projesi’ hep varmış. Önceleri inkâr ettikleri 2004 Ağustos MGK’sında yapılan o meşhur ‘yok etme planı’ gerçekmiş.

Bu açıdan 27 Nisan e-muhtırası sonrası dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt ile Dolmabahçe’de yaptığı sır görüşmeyi de not etmek lazım.

Erdoğan o görüşmeye dair hiçbir şey anlatmadı.

Hatta Erdoğan’ın 28 Kasım 2012 tarihli İspanya seyahati sırasında bende uçaktaydım. Konu bir şekilde 27 Nisan’a geldiğinde “Anılarınızı yazdığınızı biliyoruz, 27 Nisan’ı ve Dolmabahçe’yi okuyabilecek miyiz?” diye sormuştum.

O da “Hayır, o konu benimle mezara gidecek” demişti.

Benzeri bir diyalogu Kanaltürk’te yaptığımız canlı yayında yaşadık. “12 Eylül yargılamasından hareketle, 27 Nisan e-muhtırası ile ilgili bir yargı süreci işleyebilir mi?” diye sorduğumda “Ben 27 Nisan’ı bir muhtıra olarak görmüyorum” demişti.

Gerçekten de Büyükanıt ve 27 Nisan ile ilgili hiçbir adım atmadı. En ufak eleştiri yazısında bile ‘Alo Fatih’leri devreye sokup kelle alan Erdoğan’ın kendi hükümetine verilen bir muhtırayı sineye çekmesi üzerinde düşünülmesi gereken bir konu.

2010 yılına geldiğimizde ise Erdoğan ‘artık gerçekten iktidar’ olduğuna inandığı için düğmeye basmış. Bir yandan ‘Okyanus ötesine teşekkür’ konuşmaları yaparken bir yandan da tasfiye için düğmeye basmış.

Nitekim son dönem röportajlarında bunu açıkça anlatıyor. Mesela 3 Ağustos 2016 tarihli röportajı ve bir gün sonraki TRT yayınında şunları söyledi: “Ben bunu 2010’dan beri dillendiriyorum.”

8 Ağustos 2016’da Rus haber ajansı Tass ve devlet televizyonu Rusya 24’e verdiği röportajda, “2010 itibariyle bu işe çok daha ciddi girdik ve 2010’da dershanelerin kapatılmasına yönelik adımlar atılınca o zaman bunlar ciddi manada sıçramaya başladılar” ifadelerini kullandı.

Erdoğan benzeri açıklamaları muhtelif röportajlarda tekrar etti. Yani kendi ifadesiyle Erdoğan’ın Cemaat’i bitirme planı 2010’da hayata geçmişti.

BİNALİ YILDIRIM DA 2010’U İŞARET ETTİ

Aynı şekilde Başbakan Binali Yıldırım’ın da açıklamaları oldu.

Geçtiğimiz günlerde gazetelerin yayın yönetmenlerine konuşan (yazılanlara göre konuşma tek taraflı olmuş. Başbakan Yıldırım’a sorulması gereken hiç bir soruyu sormamış yayın yönetmenleri) Yıldırım 2010’dan itibaren Cemaatle mücadeleye giriştiklerini anlatmış.

Benzeri bir başka açıklama ise Abdullah Gül’den geldi.

Kendi ifadesine göre Gül, Cemaat ile “Düşünce, din ve siyaset anlayışı açısından hayatının hiçbir döneminde yakınlık duymamış”

‘Devrik Başbakan’ Ahmet Davutoğlu’nun da benzeri açıklamaları var.

Yani genelde Milli Görüş geleneği, özelde de AKP kurmay kadrosu hiçbir zaman Cemaat’i benimsememiş. İhtiyacı olduğu dönemde hem oy potansiyelini hem bürokrasideki gücünü kullanmış, hedefine ulaştınca da ‘terörist’ ilan edip tasfiyeye başlamış.

Bir başka ifadeyle AKP'lerin dediği gibi Cemaat konusunda aldanmamış bilakis ustaca aldatan taraf olmuşlar.

BU 'İKİYÜZLÜLÜĞÜN' BİR İZAHI OLMALI

Ancak benim gelmek istediğim bir başka yer var.

Türkiye siyasetinin çok çalkantılı olduğu yıllarda 7 yıl Ankara Temsilciliği yaptım. Gül'den Erdoğan'a, Davutoğlu'ndan Fidan'a AKP kurmaylarıyla çok seyahat ettim, röportajlar yaptım.

'Off the record' çok şey konuştuk. Yani 'birinci elden' şahitliklerim var.

17/25 Aralık 2013'e kadar söyledikleri, anlattıkları zihnimde canlı.

Kaldı ki söz konusu bu isimler mikrofonlara, kameralara Gülen'i ne kadar çok sevdiklerini, saygı duyduklarını anlatıp Cemaat'e övgüler diziyorlardı.

Erdoğan'ın Gülen'e 'bitsin bu hasret' çağrısı yaptığı meşhur 15 Haziran 2013 tarihli Türkçe Olimpiyatları kapanış konuşmasını hatırlayalım. 100 bini aşkın izleyicinin ayakta alkışladığı o konuşmada söyledikleri ortada.

(Bu arada söz konusu 'zihniyeti' anlamak için Erdoğan'ın metin yazarı ve başdanışmanı Aydın Ünal'ın Yeni Şafak'ta 2016 Ağustos'unda yazdığı şu satırları hatırlatmak lazım:

"Şunu da ekleyelim: Recep Tayyip Erdoğan, merhum Necmettin Erbakan ve AK Parti'nin neşet ettiği siyasi hareket Fetullah Gülen'i hiç sevmedi, hiç hazzetmedi ve hiç bir zaman da uyuşmadı. Tayyip Erdoğan, ne Fetullah'a ne de hareketine hiç bir zaman güvenmedi.

Peki, 2012 Türkçe Olimpiyatları'nda sarfedilen 'Bitsin bu hasret!' çağrısı neyin nesidir?

Siz bakmayın tribünlerdeki on binlerce ahmağın bu çağrıyı ayakta alkışlamalarına... 2010 yılında başlayan çatışmayı görenler, bu çağrının zerre kadar muhabbet taşımadığını, bu çağrının Fetullah Gülen'i çok fena köşeye sıkıştırdığını ve çatışmayı daha da alevlendirdiğini, bu çağrının bir siyasi dehanın manevrası olduğunu bilirler.")

Yani Erdoğan Gülen'e 'sevgilerini yollayıp dön çağrısı yaparken' onu köşeye sıkıştırma hamleleri yapıyormuş.

Kazandığı seçimler sonrası balkondan yaptığı 'Okyanus ötesine teşekkür' konuşmaları herkesin malumu.

2013 Mayıs'ında New York'a giderken havalimanında Gülen'le görüşecek misiniz sorusuna verdiği "Gökten ne yağar ki yer kabul etmez" cevabını verdiği de kayıtlarda duruyor.

Kaldı ki Erdoğan'la birebir görüşen gazetecilerin, Cemaat temsilcilerinin şahitlikleri de hala güncel.

Benzer bir durum Abdullah Gül ve Davutoğlu için de geçerli. Bugün 'Cemaat'e hiç bir zaman sempati duymadıklarını' söyleyen bu isimlerin 2010-2013 arası demeçlerine bakın, konuşmalarını dinleyin.

Pensilvanya ziyaretlerine bakın, gönderdikleri aracılardan şahitliklerine kulak kabartın. Bülent Arınç'ın, Yalçın Akdoğan'ın, Bekir Bozdağ'ın sözlerine bakın.

Yazıyı uzatmama adına her söylediklerini, her yazdıklarını alıntılanmayacağım.

Cemaat fertleri kapı kapı AKP için oy toplarken, Gülen'e sempati duyan bürokratlar kelle koltukta Erdoğan'ı ve AKP iktidarını kollarken onlar Cemaat'in yüzüne gülüp perde arkasından infaz kararını uyguluyorlarmış.

Hem de çok kararlı bir şekilde.

'FİŞLEME ALÇAKLIKTIR' DERKEN FİŞLİYORLARMİŞ

17/25 Aralık öncesi AKP kabinesindeki bir bakan-dan şahsen dinlemiştim.

Bakanlığında bırakın önemli makamları, sıradan atamaların bile MİT kontrolünden geçtiğini, yapılan incelemede söz konusu bürokratin 'uzaktan bile olsa' Cemaat iltisakı bulunursa kesinlikle üzerinin çizildiğini anlatmıştı.

Bu arada 15 Temmuz gecesinden başlayan tasfiyeler daha önce kulis ya da dedikodu olarak duyduğumuz "AKP tüm Cemaati fişliyor" sözlerinin doğruluğunu teyit etmiş oldu. Mikrofonlara 'fişleme en büyük alçaklıktır' diyen AKP yönetimi fert fert Cemaati fişlemişti.

Sonuç olarak:

Gelinen noktada AKP'nin gizli bir ajandasının olduğunu, Cemaat'i iktidara yerleşmek için kullanıp gücü ele geçirince de tasfiye ettiği artık net.

Benim anlamadığım şu...

Perde gerisinde bu planları yapanların mikrofonlara, Cemaat temsilcilerine, seçmenlerine nasıl bu kadar pervasızca ikiyüzlü davranabildikleri.

Bunun dini, siyasi, ahlaki açıklaması olmalı.

Ben ilahiyatçı değilim. Konunun uzmanı için dini boyutuna açıklık getirebilir fakat siyaseten ve ahlaken bu yaşananların bir adı var.

O izah da kesinlikle Bülent Arınç'ın dediği şekliyle "siyaset, ütme sanatıdır"...

SKANDALLAR ZİNCİRİ [3]

Köşe yazılarından suç uydurmak!

ERHAN BAŞYURT

ErhanBasyurt@Tr724.com

@erhan_basyurt

SAVCI MUSA YÜCEL tarafından hazırlanan Koza Holding İddianamesi'nde İpek Medya'ya yönelik suçlamalar, sadece haber ve köşe yazılarından oluşuyor. Çok sayıda yazarın, fikri bütünlüğünden bölünerek alıntılanan cümleleriyle 'terör suçu' ithaf ediliyor veya açıktan 'suç uyduruluyor'.

Bugün Gazetesi'nde yayınlanan şahsıma ait çok sayıda köşe yazısı da bu şekilde yersiz suçlamalara konu ediliyor. Oysa, köşe yazılarında fikir ve ifade hürriyeti en geniş şekliyle yorumlanır, hakaret ve şiddet içermedikçe de suç isnat edilmez...

CEMAAT'E 'DİNİ KİMLİK' KAZANDIRMIŞIM (!)

Savcı Yücel 15 Aralık 2013 tarihli "İktidarı kendisine kalkan yapan paralel derin yapılanma mı var" başlıklı köşe yazımdan dolayı, "Dershane tartışmalarını FETÖ üzerine çekmek suretiyle masumiyet algısı oluşturmak istediği ve örgütün, 17 Aralık'ta mevcut iktidara yönelik yapmayı planladığı darbe girişimine alt yapı oluşturma çabası içerisinde örgüt savunması yaptığı" suçlaması yöneliyor.

Alıntıladığı cümleler ise şunlar: "Dershane tartışmalarında ortaya konan gerçeklere tek kelime edemeyip, kapatma ısrarını sürdürenler camiaya karşı açık şekilde yıpratma ve itibarsızlaştırma kampanyası yürütüyorlar, ... 28 Şubat tarzı cemaati bitirmek için medya üzerinden psikolojik harekât yürütüyorlar..."

Savcıya göre, dershane tartışmalarının Cemaat ile ilgisi yokmuş (!) ve ben yazımla böyle bir bağlantı kurmaya çalışmışım.

Ceza Kanunları'nda suç olarak tanımlanmayan ve bir cezai karşılığı olmayan "algı oluşturmak" suçu işlemişim.

Yetmemiş, bu yazımla devletin istihbarat birimlerinin bile haberi olmayan 17 Aralık Yolsuzluk ve Rüşvet Operasyonu için de alt yapı oluşturmuşum...

Savcı kusura bakmasın! Komedi senaryosu gibi suç uydurmuş!

Savcı Yücel, Kimse Yok Mu'nun izinsiz yardım toplama hakkının Bakanlar Kurulu'nca elinden alınması üzerine 3 Ekim 2014'te yazdığım **“Orada vicdan sahibi ‘Kimse Yok Mu’ş!”** başlıklı köşe yazımdan hareketle, **“söz konusu örgüte dini, insani bir kimlik verilmek istenilerek meşruiyetinin korunmaya çalışılmıştır”** suçlaması yöneltiyor.

Yani Cemaat bir **“dini hareket”** değilmiş ve Kimse Yok Mu da sanki BM'ye akredite tek Türk İnsani Yardım Kuruluşu değilmiş de, bir yazıyla ben böyle bir kimlik kazandırmaya çalışmışım.

Hukuk bu şekilde gerçeklikten uzak ve keyfi çarpıtılmaya konu edilemez. Ciddiyetten uzak bu suçlamaya kargalar bile güler...

SAVCIYA GÖRE 17/25 ARALIK ‘DARBE’ İMİŞ!

Savcı Yücel, 5 Şubat 2014 tarihinde BUGÜN Gazetesi'nde yayınlanan **“Sular durulunca”** başlıklı köşe yazımdan hareketle, **“17-25 Aralık darbe girişimi sonucunda Türk Devlet Erkinin harekete geçerek örgüt mensupları hakkında yasal işlemler ile gerekeni yapmasının delilsiz ve hukuksuz olduğunu iddia etmek suretiyle FETÖ faaliyetlerini sahiplenerek savunduğu”** suçlaması yöneltiyor.

Savcıya göre, 17/25 Aralık Yolsuzluk ve Rüşvet soruşturmaları **“darbe”** girişimiymiş (!)

Yazımdan alıntıladığı şu satırlarla ben de bu darbeyi yapanları sahiplenmişim;

“Türkiye tarihinin en büyük yolsuzluk ve rüşvet soruşturmaları başladığından bu yana, yargı sürecinin ilerlemesinin önünü kesmek için ‘paralel yapı’ ve ‘yargı darbesi’ söylemi öne çıkarılıyor. Hukuksuz görevden almalar, siyasal kadrolaşmalar, hukuku siyasallaştırma çabaları da aynı gerekçeler perde edilerek, nefret ve tehdit dili altında icra ediliyor. Soruşturmayı örtmek için yürütülen algı operasyonunun, Türk demokrasisine nasıl bir darbe vurduğu, sular durulduğunda daha iyi görülecektir. ... Paralel yapı adı altında sürgün edilen binlerce kamu personelinin, hukuk dışına çıktıklarına dair tek bir delil yok...”

Fişlemeler ve iftiralara dayalı **‘kolektif cezalandırma’** şeklinde toplu görevden almaların hukuksuz olduğunu sadece ben değil Avrupa Konseyi, Avrupa Birliği, uluslararası insan hakları örgütleri ve muhalefet

partileri de söylüyor. Nitekim, görevden alınanların 7 binden fazlası yine aynı hükümet tarafından **‘hata yapıldığı’** itiraf edilerek, geri mesleklerine döndürüldü. Hükümet, görevden almalara yargı yolunu kapatmasaydı, bu sayı on binleri aşacaktı...

Söz konusu yazı, gerçeklerin en yalın halde dile getirilmesinden ve hukuku savunmaktan ibaret. Bir suç içermediği gibi, hakaret ve şiddet de içermiyor.

17/25 Aralık soruşturmalarını Savcı keyfince **‘darbe’** ilan edip, üstüne de suç bina edemez...

GÖREVDEN ALMA VE KÖTÜ MUAMELEYİ ELEŞTİRMEK SUÇ!

Savcı Yücel, 07 Eylül 2014 tarihli **“Uyan Türkiyem! Uçurumun eşiğindeyiz...”** başlıklı köşe yazımdan şu satırları alıntılıyor;

“Türkiye 17/25 Aralık sürecinden bu yana darbe dönemlerini aratan, hukuksuzluklar ve masum insanlara zulme varan baskılar yaşıyor. ... Sivil topluma ait yurtlara, ‘Gözünün üstünde kaşın var’ tarzı sudan bahanelerle kilit vuruluyor. ... Hukuki dayanağı olmadan görevden açığa alınıyorlar. Tasfiye edilmeleri yeterli görülmeyen görevlilere ‘kumpas’ ile operasyonlar yapılıyor...”

Sonra da **“Yapılan operasyonların her aşamasında gerçekleştirilen adli işlemlerle, görevden alınma veya uzaklaştırılma gibi idari işlemlerin hukuksuz olduğu söylemleriyle bu işlemlerin hukuki zemininin; diğer taraftan gözaltına alınan şahıslara, insan haklarına, insanlık onuruna uygun olmayan şekilde muamele edildiği söylemleriyle, meşruiyet zemini zedelenmeye çalışılıyor”** suçlaması yöneltiyor.

Oysa, uzun tutuklamaların keyfi cezalandırmaya dönüştüğü, gözaltında kötü muamele ve işkencenin siste-

matik hale geldiği, 18 kişilik koğuşlarda 40'tan fazla tutuklunun yatırıldığı, mektup almalarının, kitap okumalarının engellendiği, avukatlarıyla ve aileleriyle görüşmelerin hukuksuz sınırlandırıldığı eleştirileri, artık uluslararası gözlemcilerin raporlarında yer alıyor.

Yazımda, ilk uygulamalardan hareketle yaptığım uyarılar, sonrasında mutat hale gelen insanlık suçlarının engellenmesine yönelik.

Kaldı ki, insanlık onurunu savunmak suçsa, Savcı Yü-

Yani Cemaat bir “dini hareket” değilmiş ve Kimse Yok Mu da sanki BM'ye akredite tek Türk İnsani Yardım Kuruluşu değilmiş de, bir yazıyla ben böyle bir kimlik kazandırmaya çalışmışım.

cel 'hukuk önünde eşitlik' ilkesi gereği, sadece beni değil, tüm muhalif partileri, uluslararası kurumları ve uluslararası insan hakları örgütlerini de aynı şekilde suçlamak, evrensel hukuk ve anayasamızdaki haklara rağmen, mahkeme önüne çıkarmak zorunda...

PKK VE EL KAİDE ELEŞTİRİSİ RAHATSIZ ETMİŞ!

Savcı Musa Yücel, 09 Kasım 2014 tarihli "Yeni algı operasyonu: Cemaat-PKK işbirliği" başlıklı köşe yazımdan hareketle, "Söz konusu haberlerde FETÖ/PDY'nin, PKK Terör Örgütü karşısında konumlandırılarak, karşıtlık yaratılmak suretiyle FETÖ aklanmaya, iyi gösterilmeye çalışılmıştır" suçlaması yöneliyor.

Oysa, Cemaat'in şiddetin her türlüsüne karşı olduğu, geçmişte yapılan güvenlik operasyonlarını da yürütmekle suçlandığı bir gerçek. Bu nedenle bir çok polis hapis yatıyor. Bu gerçeği dile getirmek değil, aksini iddia etmek suç ve çarpıtma olur...

Savcı Yücel, 21 Aralık 2014 tarihli "Cemaati terörle suçlayıp El-Kaide'ye sahip çıkmak!" başlıklı köşe yazımdan şu satırları alıntılıyor;

"Fethullah Gülen Hocaefendi için 'Kırmızı Bülten' çıkararak tüm dünyayı şaşırtdılar, ortaya tek bir 'silah' ve 'eylem' koyamamış, yok yere gözaltına alınan mesleğindeki başarıları ile tanınan polisleri kumpaslarına alet etmişlerdir. ... Karıncayı bile ezmemek için azami gayret gösteren, insanlığa hizmet ve barış adacıkları oluşturabilmek için olanca gücüyle gayret gösteren 'muhabbet fedailelerini' bugün 'terör örgütü' gibi lanse etmeye kalkışmak mantığa aykırı bir iddiadır. ..."

Sonra da "FETÖ/PDY Terör Örgütü lideri olan Fethullah Gülen'in konuşmalarına, röportajlarına yer verilerek örgüt propagandası yapıldığı ve bağlılığın korunmasına çalışılmıştır" suçlaması yöneliyor.

Traji-komik bir suç uydurma girişimi daha...

Gülen'in röportajlarına yer vermek suç ise, Savcı Yücel dünyanın önde gelen CNN, BBC, NYT, WSJ başta tüm gazete ve televizyonlarına, ödüllü gazetecilere ve Türk televizyon ve gazetelerinin tamamına suç

duyurusu yapmak ve dava açmak zorunda...

Şahsı göre hukuk olmaz! Suç uyduracağım diye böyle bir saçmalık nasıl hukuk metnine konulabilir anlamıyorum!

YAPILAN 'DELİL UYDURMAK' DEĞİLSE NEDİR?

Savcı Yücel, 30 Mayıs 2014 tarihli "Suçlu belirlendi suç üretiliyor!" başlıklı yazımdan şu satırları alıntılıyor;

"17 Aralık'tan bu yana havuz medyası 'suçlu ilan edilen' Camia'ya yönelik 'suç üretmek' telaşı içinde... İftira üzerine iftira yayınlıyorlar... Suç üretme arayışına şimdi yeni halkalar ekliyorlar. ... Camia üzerinde baskıyı sürdürmeye, onu yalnızlaştırmaya ve farklı kesimleri yalan kampanyalarında yanlarına çekmeye çalışıyorlar. ... O halde yapılması gereken belli: Delil uydurmak..."

Şahsıma ve diğer yazarlara, "Kamu görevlilerinin operasyonları, tarafsız davranıp delil üreterek gerçekleştirdiği, dolayısıyla tarafsız değil, aksine bir taraf/hasım gibi davrandığı algısının, belirtilen haberlerde ve belirtilen köşe yazılarında oluşturulmaya çalışılmıştır" hükmüne varıyor.

Savcı Yücel, İddianame'ye bu yazıyı da alarak, dile getirilenlerin bir hakikat olduğunu bizatihi doğruluyor.

Bu tarafsız ve yerinde yorumları 'terör suçu' saymak, 'delil uydurmak' değil de nedir?

SAVCI PERİNÇEK'İN AÇIKLAMALARINI OKUSUN!

4 Kasım 2014 tarihli "Dindarlar yeniden hedef yapılıyor" başlıklı köşe yazımdan "Son Milli Güvenlik Kurulu (MGK) sonrası yapılan açıklamada yer alan 'Milli güvenliğimizi tehdit

eden, kamu düzenini bozan iç ve dış legal görünüm altında illegal faaliyet yürüten paralel yapılanmalar' ifadesine ilişkin tartışmalar sürüyor. Hükümetin bu ifadeleri 'Kırmızı Kitap' olarak bilinen Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'ne koyması halinde 'tüm cemaat ve tarikatların' yeniden hedef yapılacağına dair kaygılar giderek güçleniyor. ... Dindar kesimler bu kez askerlerin değil sivillerin talebi ile devlet gücünün hedefi haline getiriliyor. Yakın zamana kadar dindarlara baskıları hafifletmek ile övünenleri şimdi 'bütün cemaat ve tarikatları yok edip' bir

Cemaat'in şiddetin her türlüsüne karşı olduğu, geçmişte yapılan güvenlik operasyonlarını da yürütmekle suçlandığı bir gerçek. Bu nedenle bir çok polis hapis yatıyor. Bu gerçeği dile getirmek değil, aksini iddia etmek suç ve çarpıtma olur...

siyasi akımın peşinde tek tipleşme arayışına girmiş görünüyor. ...” satırlarını alıntılaman Savcı Yücel, şu suçlamayı yöneltiyor:

“Bu haber ve köşe yazılarında; FETÖ/PDY propagandasının yapıldığı, adli ve idari makamlarca örgüte yönelik yürütülen soruşturmanın siyasi içerikli ve algı operasyonları olduğu yönünde haberler yapıldığı, örgüt üyelerinin suçtan kurtarılmaya ve kamuoyu nezdinde aklanmaya çalışıldığı, soruşturmaları yürüten kamu görevlilerini itibarsızlaştırmaya ve soruşturmaları örgüt üyelerinin lehine sonuçlandırmaya yönelik yayınlar yapıldığı tarafımızca değerlendirilmiştir...”

Savcı, AK Parti'nin şu an 28 Şubatçılar'ın ve sonrasında “derin yapıların” arzularını, planlayıp da yerine getiremediği ‘temizliği’ yaptığını görmezden geliyor.

Kendisine önerim, en azından Ergenekon sanığı Doğu Perinçek'in açıklamalarını okuması...

SAVCI'YA GÖRE ‘GAZETECİ AVI’ YOKMUŞ!

Savcı Yücel, 23 Eylül 2015 tarihli ‘Gazeteci avı resmen başladı’ ve 24 Eylül 2014 tarihli ‘Avcı'ya özgürlüğü geri verilmeli’ başlıklı yazılarımdan şu satırları alıntılıyor:

“Yazarımız Gültekin Avcı, sadece 7 adet köşe yazısı gerekçe gösterilerek, müebbet hapis talebi ile tutuklandı... Birincisi, AİHM kararları net olarak köşe yazıları nedeniyle gazetecilerin tutuklanmasının, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin ifade özgürlüğü maddesinin ihlali olduğunu belirtiyor. İkincisi, iddia edilenin aksine yazılarda aleniyet kazanmamış tek bilgi ve belge yok. Kaldı ki AİHM kamu yararı halinde istihbarata ait bilgilerin dahi yayınlanabileceğine hükmediyor... Silahlı örgüt kurmak ile suçlanıyor ama örgütün silahları, eylemleri, iltisakları dosyada yok. Zaten böyle bir örgüt de yok... Avcı'nın tutuklandığı yoruma dayalı delilsiz suçlama yöntemi ile tüm gazeteciler, silahlı terör örgütünü kurmak, darbeye teşebbüs etmek ve askeri casusluk yapmak, ithamlarıyla hürriyetinden mahrum bırakılabilir...”

Bu ifadelerden hareketle Savcı Yücel, “adli-idari mercilerce yürütülen hukuki süreç kapsamında yapılan yasal işlemlerin, ‘yoruma dayalı delilsiz suçlama yön-

temi ile’ olduğu iddia edilerek kamu görevlilerine suç isnat edildiği, soruşturmanın örgüt üyeleri lehine sonuçlandırılmaya çalışıldığı, örgüt ve mensuplarının suçtan kurtarılması amaçlı ifadeler kullanıldığı, tüm gazetecilerin silahlı terör örgütünü kurmak suçundan hürriyetinden mahrum bırakılabileceği yönünde yapılan asılsız yayınlarla örgüt lehine destek arayışlarında bulunulduğu” suçlaması yöneltiyor.

Savcı Yücel, “asılsız yayınlar” diyor ama bu yazı yazıldığında tutuklu gazeteci sayısı 40'ın altındaydı. Bugün 240'ın üzerinde. 105 gazeteci hakkında da yakalama kararı var. Onlarcası da tutuksuz yargılanıyor. 170 medya kuruluşu bu süreçte el konularak kapatıldı...

Savcı Yücel, yazıya suç isnat yerine takdir etmeliydi... Yazılar, muhtemel gelişmelere yönelik alarm zilleri niteliğinde ve isabetli öngörüsüyle ‘terör suçu’ isnat edilmeyi değil ödüllendirilmeyi hak ediyor.

**Savcı Yücel,
“asılsız yayınlar”
diyor ama bu
yazı yazıldığında
tutuklu gazeteci
sayısı 40'ın
altındaydı. Bugün
240'ın üzerinde. 105
gazeteci hakkında
da yakalama kararı
var. Onlarcası
da tutuksuz
yargılanıyor. 170
medya kuruluşu
bu süreçte el
konularak
kapatıldı...**

Sonuç olarak, gazetecilerin yayın sınırları uluslararası hukuk ve anayasamız tarafından belirlenir.

Basın suçları ve kimlerin sorumlu olduğu da yine Basın ve Ceza Kanunları'nda tarif ediliyor.

Bir gazetede yayınlanan haber ve köşe yazılarından suçlama yöneltilecek kişiler, haberde imzası bulunan muhabir veya köşe yazarı ile sorumlu müdürlerdir. Son dönemlerde sorumlu müdürün bağlı olduğu müdür de ifadeye çağrılmaya başlandı.

Yazı veya haberlere dava açma süresi en fazla 4 aydır. Söz konusu yazı veya köşe yazılarıyla ilgili 4 ay içerisinde açılmış hiçbir dava bulunmuyor. Sonrasında da açılması hukuken mümkün değil.

Ancak Savcı Yücel, hem gazetecilere zaman aşımını dikkate almadan suçlama yöneltiyor hem de kanunlarımızda hiçbir mesuliyeti bulunmayan yönetici ve yönetim kurulu üyelerine suç asılsız iddialarla suç isnat ediyor.

Savcı Yücel'in İddianamesi hukuk tarihine geçecek bir utanç belgesi olarak yerini alacaktır...

HÜRRİYET VE ANAYASA BAYRAMINI HATIRLIYOR MUSUNUZ?

Türkiye 15 Temmuz **“kontrollü”** darbesinin yıldönümünü büyük bir coşku ile kutladı. Şehitler ikinci planda kalacak şekilde etkinlikler yapıldı. Milli bayramları kutlamada hiç istekli olmayan AKP, 15 Temmuz’u fırsata dönüştürerek kendi bayramını öne çıkardı ve kamuoyuna kabul ettirdi.

Her yeni rejim kendi kutsallarını oluşturur ve bunları topluma değişik vesilelerle benimsetir. AKP de Erdoğan`ın **“Allah`ın lütfü”** dediği darbeyi fırsat bilerek kendi anlayışını bütün topluma kabul ettirmeye yönelik yoğun programlar düzenledi. Adına bayram denilmese de AKP’nin 15 Temmuz’u aydınlatmak yerine istismara devam edeceği anlaşılıyor.

İTTİHATÇILARIN BAYRAMLARI

Osmanlı Devleti döneminde dini bayramlar olan Ramazan ve Kurban bayramları dışında kandiller kutlanmaktaydı. 2. Meşrutiyeti ilan ettiren İttihat ve Terakki 10 Temmuz tarihini (23 Temmuz 1908) **“İyd-i Milli”** olarak milli bayram kabul etti. Meşrutiyet 23 Aralık 1876`da 2. Abdülhamit tarafından ilan edildiği halde İttihatçıların isteği doğrultusunda ikinci defa ilan edildiği ta-

rih öne çıkarıldı.

İttihatçılar, 10 Temmuz bayramına büyük önem verdiler ve yıldönümünde **“Abide-i Hürriyet”** anıtını inşa ettiler. Bu anıtın bulunduğu Hürriyet-i Ebediye Tepesi, tören alanı olarak kullanıldı. İttihatçılar Abdülhamit devrinin Hamidiye Marşı’nı da kaldırarak **“On Temmuz`u Takdis Edelim”** Marşı’nı kabul ettiler.

CUMHURİYET DÖNEMİ BAYRAMLARI

Cumhuriyet devrine gelindiğinde yeni rejim de kendi ideolojisine uygun bayramlar kabul etti. Yeni devlet büyük zorluklarla kurulmuştu ve hedefe ulaşmada önemli yer tutan olaylar, isimleri zamanla değişse de bayram olarak kutlandı.

TBMM`nin açıldığı tarih olan 23 Nisan (1920) tarihi **“Hakimiyet-i Milliye Bayramı”** olarak kabul edildi. Meclisi kutsallaştırmayı amaçlayan bu bayram, Himaye-i Etfal Cemiyeti`nin gayretleriyle **“Çocuk Bayramı”** olarak kutlandı. Bayramların kutlanmasında propaganda öne çıkıyor ve **“Çok Nüfus, Tok Nüfus, Zengin Nüfus”** isteniyordu. Çocuklar **“gürbüz”** olmalı ve Türk devriminin aktarıcısı olarak yetişti-

AKP de Erdoğan`ın "Allah`ın lütfü" dediği darbeyi fırsat bilerek kendi anlayışını bütün topluma kabul ettirmeye yönelik yoğun programlar düzenledi. Adına bayram denilmesine de AKP'nin 15 Temmuz'u aydınlatmak yerine istismara devam edeceği anlaşılıyor.

rilmeli idi. Bu yönüyle düşünüldüğünde Çocuk Bayramı, çocuk sevgisinden değil Kemalizm'in kendi ideolojisini aktarma hedefinden ortaya çıkmıştı.

Yeni Türkiye'nin kurulmasında önemli bir tarih de Atatürk'ün Samsun'a çıktığı tarih olan 19 Mayıs 1919`du. Bu tarih Kemalist ideolojide cumhuriyeti iç ve dış düşmanlara karşı koruma ve gerektiğinde kurtarma rolü biçilmiş olan gençlere tahsis edilmişti. **"Güzel vücutlu, sağlam düşünceli, cesur ve vakur gençler"** yetiştirme söylemiyle, ideolojik olarak mesafe konulsa da dönemin komünist ve faşist devletleri olan Sovyetler ve İtalya örnek alınıyordu. Hedef, gençleri CHP çatısı altında toplamaktı. Devlet-parti bütünleşmesinin bir sonucu olarak siyasi meşguliyet çağına gelmemiş gençler CHP'nin tabii namzedi olarak kabul edildiler.

19 Mayıs, 1926`dan itibaren Atatürk'e atfen **"Gazi Günü"** olarak kutlandı. 1930'larda ise **"Jimnastik Şenlikleri"** ismiyle **"Büyük Şef'in Samsun'a çıkışının"** önemi öne çıkarıldı. Diğer taraftan sağlıklı bir genç nüfus yetiştirilecek ve frengi, trahom, verem gibi hastalıklarla boğuşan **"hasta Türk, gençleşmiş"** olacaktı. Kendini **"hasta Osmanlının"** alternatifi olarak gören yeni rejim tören alanlarındaki genç ve sağlıklı bireylerle bunu ispatlayacaktı.

Gençlerin önemli bir görevi de eski bir subay olan Rahmi Apak'a göre **"bizi öldüreceklerine karşı öl-**

dürme tekniğinde" mahir olmalarıydı. 19 Mayıs, Atatürk'ün de katıldığı son bayram olarak 1938'de büyük bir ihtişamla kutlandı. Atatürk artık büyük bir efsaneye dönüşmüş, **"ayak bastığı iskele, oturduğu koltuk, kaldığı bina"** figürleri ile yeni bir kült oluşturulmuştu. Zaten Ankara'da yeni yapılan stadın ismi **"19 Mayıs Stadyumu"**, açılan park da **"Gençlik Parkı"** olmuştu.

Bu törende gençler, Ata'ya bağlılık andı içtiler: **"Ey varlığımızı yaratan sayın sevgili Atatürk... Açtığın yolda, kurduğun ülküde, gösterdiğin amaçta, hiç durmadan yürüyeceğimize ve bu uğurda kanımızı güle güle akıtacağımıza söz verimiz"**. Ayrıca 19 Mayıs'ın sembolü haline gelen bestesi İsveçli Felix Korling'e (Tre Tralla-de Jantor-Şakıyan Üç Genç Kız) ait Gençlik Marşı söylendi. 20 Haziran 1938 tarihinde de Gençlik ve Spor Bayramı olarak genel tatil günlerine dahil edildi.

Anadolu'da Yunan işgalini sona erdiren 30 Ağustos 1922 tarihi de **"Zafer Bayramı"** olarak kabul edilerek 1926'dan itibaren kutlandı. Bu bayram askeri bir bayram olarak tasarlanmış ve Kara, Hava ve Deniz Kuvvetleri tarafından kutlanması uygun görülmüştü. **"30 Ağustos"** subay terfilerinin de verildiği bir tarih oldu ve uygulama bugüne kadar devam etti. Bu tarih, Tayyare Cemiyeti'nin de günü olduğundan törenler birlikte organize edilecekti. Propaganda afişlerinde ordunun savaşın kazanılmasındaki rolü vurgula-

nıyor ve Tayyare Cemiyeti'ne yardım edilmesi isteniyordu. Nitekim 30 Ağustos orduya uçak hediye etme yarışına dönüşmüş ve 1932'de halkın kırktan fazla uçak bağışlayacağına dair haberler yer almıştı.

Yeni rejimin en büyük bayramı elbette Cumhuriyet Bayramı idi. 1925 yılında milli bayram olarak kabul edilen Cumhuriyet Bayramında Padişahlık rejiminin kötülükleri, **“zulmü ve gaddarlığı”** anlatılıyor sonra da cumhuriyetin iyilikleri ve faziletleri nazara veriliyordu. Zaten şehirlerin en merkezi meydan ve caddelerine, açılan okullara **“Cumhuriyet”** ismi veriliyor, pek çok açılış cumhuriyetin eseri olarak bu tarihte yapılıyordu.

Yapılan propaganda ile devr-i sabıkın ne kadar kötü olduğu ve yeni dönemde sağlıktan ulaşma, eğitimden güvenliğe her şeyin nasıl hızla iyileştiği anlatılıyordu. Geçit törenleri ise en modern silahların sergilendiği ve halktan uzun alkış alan gösteriler şeklindeydi. Özellikle 10. Yıl kutlamalarına ayrı bir önem verilmiş ve üç gün süren kutlamalarda **“Az zamanda çok ve büyük işler yaptık”** propagandası her şeyin önüne geçmişti. Ulaşım vasıtalarında indirim yapılması, köylü ve askere bedava sigara dağıtılması kararlaştırılmıştı. 10. Yıl için özel bir marş da bestelenmiş ve bütün kamusal alanlarda halka öğretilmesine çalışılmıştı. 10. Yıl Marşı, yeni rejimin **“yeni ulus”** inşa projesinin bütün özelliklerini içeren ideolojik bir propaganda eseri idi.

27 MAYIS DARBESİNİN TUHAF HEDİYESİ

27 Mayıs darbecileri Erken Cumhuriyet döneminde kabul edilen milli bayramlara yeni bir bayram ilave ederek darbe tarihini **“Hürriyet ve Anayasa Bayramı”** olarak kabul ettiler. Bu bayram, 1963'den itibaren kutlansa da hiç bir zaman halkın bayramı olmadı ve devlet protokolünün kendi arasında kutladığı bir bürokrasi bayramı olarak kaldı.

Toplumunu bölmekten başka bir özelliği olma-

yan, Demokrat Parti taraftarlarını rencide eden ve idam edilen Menderes'in acısını tekrar yaşatan bu tuhaf bayrama bir başka darbe yönetimi olan 12 Eylül'cüler, 1981'de son verdi.

TUHAFLIĞIN DEVAMI:15 TEMMUZ BAYRAM MI?

Geçtiğimiz hafta AKP'nin 15 Temmuz dolayısıyla yaptığı etkinlikler darbede hayatını kaybeden şehitleri anmanın çok ötesine geçerek kendi ideolojisini topluma topyekun kabul ettirme yaklaşımına dönüştü.

Darbe gecesi halk sokaklara döküldüğünde meydanlarda hiçbirini göremediğimiz siyasetçiler, o uğursuz gecenin en büyük kahramanları olarak arz-ı endam ettiler. Halkı kutuplaştırma siyasetiyle kendi kitlesini canlı tutmayı başaran Erdoğan, 15 Temmuz sayesinde bu politikayı yine başarıyla uyguladı.

Hedefe ulaşmak için her şeyi meşru gören AKP, içinde heykeller bulunan anıtlar yaptırarak yeni bir dönemi başlattı. Kars'taki anıtı “ucube” diyerek yıktıran Erdoğan'ın bu tutumu geçmişteki icraatlarına bakıldığında şaşırtıcı bir durum değil. Parti-devlet bütünlüşmesinde artık sıranın ülkenin Erdoğan heykelleriyle donatılmasına geldiğini söyleyebiliriz. İslamiyetin yasaklamasına rağmen Karaman ve Görmez başta olmak üzere birçok kişinin böyle bir fetva vermek için çoktan hazır olduğu bir gerçek değil mi?

15 Temmuz'un kutlanma tarzı ve söylemleri ise halkın ayrışmasından başka bir şeye yaramayan 27 Mayıs Bayramını hatırlatıyor. Bu şekilde kutuplaştıran törenler yerine farklı etkinliklerle 15 Temmuz'un nedenleri ve bilinmeyenleri gündeme getirilse daha iyi olmaz mı?

Kaynaklar: D. A. Aslan, *Cumhuriyetin Törensel Meşruiyeti*, AÜ TİT Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara 2011; Y. Doğaner, *“Cumhuriyetin Onuncu Yıl Kutlamaları”*, ATAD, S. 9. 2007.

1925 yılında milli bayram olarak kabul edilen Cumhuriyet Bayramında Padişahlık rejiminin kötülükleri, “zulmü ve gaddarlığı” anlatılıyor sonra da cumhuriyetin iyilikleri ve faziletleri nazara veriliyordu.

KURGU: ABDULLAH SALİH GÜVEN

AbdullahSalih@Tr724.com

15 TEMMUZ'UN 10. YILI MÜNASEBETİYLE EMEKLİ DİYANET İŞLERİ BAŞKANI'NIN KONUŞMASI

“Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla.

Emekli bir Diyanet İşleri Başkanı olarak bana bu imkânı sunan Başkanımıza teşekkürlerimi ifade ederek hutbeme başlamak istiyorum.

Muhterem Müslümanlar!

Tam 10 yıl önce bugün 15 Temmuz’da tarihimizin en ağır imtihanlarından diye nitelendirdiğim bir olay yaşandı Türkiye’imizde. “Hain darbe girişimi” koyduk bunun adını. Aradan geçen 10 yıl içinde birçok şey değişti. 15 Temmuz 2016-15 Temmuz 2026 yılları arasında geçen her bir gün “Doğruların bir gün mutlaka açığa çıkma gibi bir huyu vardır” ve “Yalancının mumu yatmaya kadar yanar” vecizelerinin hayata geçtiği günler oldu.

Hatırlayın, darbe girişiminin hemen akabindeki o acılı günleri. Devletimizin seçilmiş ve atanmış yönetici kadrosunun bizlere verdikleri bilgilere inanmıştık. Bu hain darbe girişiminin faillerinin, daha girişim devam ederken Cumhurbaşkanı tarafından ilan edilen Fethullah Gülen Cemaati ve onun ordu, emniyet ve sivil devlet kurumları içinde görev yapan sempatizanları olduğuna neredeyse iman etmiştik. Sorgulamamıştık o günlerde bu beyanları. Kur’an’ın ‘Ey iman edenler, herhangi bir fasık size bir haber getirecek olursa, onu iyice tahkik edin, doğruluğunu araştırın. Yoksa, gerçeği bilmeyerek, birtakım kimselere karşı fenalık edip sonra yaptığınıza pişman olursunuz’ ayetini kulak ardı etmiştik. Darbenin bir numarası olarak gösterilen Fethullah Gülen, “Uluslararası bir araştırma komisyonu kurulsun, vereceği karara razıyım” derken, devletimizin başı 249 vatandaşımızın şehit olduğu bu feci olaya neden “Allah’ın lütfu” diyor diye mukayese bile yapmadık. Sanki Fethullah Gülen şeytan, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan da melekti. Devam eden OHAL günlerinde KHK ile yüz binlerce insanın işinden edilmesi, ev hanımları da dâhil 50 bini aşkın ma-

Bu hain darbe girişiminin faillerinin, daha girişim devam ederken Cumhurbaşkanı tarafından ilan edilen Fethullah Gülen Cemaati ve onun ordu, emniyet ve sivil devlet kurumları içinde görev yapan sempatizanları olduğuna neredeyse iman etmiştik.

sum insanın terör örgütü suçlamasıyla hapishanelere atılmasına seyirci kalmıştık. Kendilerinden o günkü suskunluğumuzdan dolayı helallik dilemeye bile yüzüm yok. Dilesem “Hakkımız helal olsun” derler mi bilmiyorum ama yüzüm yere baka baka onlardan ve sizlerden helallik, Allah’tan da af diliyorum.

Muhterem Müslümanlar

15 Temmuz 2017 darbenin birinci yılı münasebetiyle başkanı bulduğum Diyanet İşlerinin aylık yayın organında bir başyazı yazmıştım. Yazının bütününe bakarsanız siz de göreceksiniz, sahip olduğumuz bilgiler ışığında o yazıda üç şeye vurgu yaptım. Henüz kesinleşmiş mahkeme kararı olmaksızın darbe girişiminin suçlusu olarak ilan edilen Fethullah Gülen ve cemaatine -ki o dönemler ağzımızı doldura doldura “Fethullahçı Terör Örgütü” diyorduk- yönelik suçlamaları ezberden tekrar etme; ikincisi şehitlerimiz ve gazilerimiz üzerinden vatan sevgisi ve müdaafası; üçüncü olarak da dünyadaki ve özellikle yaşadığımız coğrafyadaki Müslüman ülkelerin ümidi olan Türkiye’de millet olarak birliğimizi koruma.

Son iki noktada söylediklerimin altına bugün de imzamı atarım. Bugün o metni yazsam, noktasına ve virgülüne kadar aynen yazarım. Fakat birinci hususla alakalı düşüncelerim ortaya çıkan gerçeklerden dolayı bütün bütün değişti.

Kendimle, gerçeklerle, aldattığım muhataplarımla ve Allah ile yüzleşmeye geçmeden son söyleyeceğimi baştan söyleyeyim; yukarıda da dediğim gibi aradan geçen bu 10 yıl gösterdi ki meğer ki ortada başarılı olması için planlanan ne bir darbe ne de bir darbe girişimi varmış. Aksine başarısız olması için ortaya konan bir oyun varmış ve ne yazık ki bu oyunun sahibi devletimizin üst düzey yöneticilerinin bilerek veya bilmeyerek içinde olduğu bir yapı imiş. Derin devlet, özel harp dairesi, gladyo adına ne dersiniz deyin bu oyunu en ince ayrıntılarına kadar planlayan ve sahneye süren onlarmış. Cumhurbaşkanı, Başbakan, MİT müsteşarı, Genelkurmay Başkanı, kuvvet komutanları ve bu oyunda etkin rol alan herkes kendi milletine, kendi ordusuna kumpas kuran insanlarmış. İşin aslı, asıl hain onlarmış.

Şimdi; helallik dilemenin en etkin yolu bu olsa gerektir diye o gün ne dedim bugün ne düşünüyorum ve ne diyorum şeklinde bir mukayese yapacağım huzurunuzda.

Demıştim ki: ‘Arkasına birçok şer odağının desteğini alarak güçlenen ve sadece darbe değil, aynı zamanda katliam planları yapan FETÖ yapılanmasının...’

Diyorum ki: Arkasına birçok şer odağının desteğini alarak güçlenen ve sadece darbe değil, aynı zamanda katliam planları yapan Gülen Cemaati değil yukarıda ifade ettiğim derin devletin, özel harbin, gladyonun, halktan aldığı yetki ile bu millete hizmet etmek için hükümette görev alan seçilmişler ve onların atadığı bürokratik kadronun ta kendileriymiş. Kim bunlar dersiniz? Daha nasıl açık nasıl söyleyeyim bilmiyorum ama deneyeyim; perde arkasındaki şer odağı destekçileri, yurt dışı uzantıları kimlerdir kesin ve keskin bir kanaatim yok ama perde önündekiler maalesef ve maalesef Cumhurbaşkanı imiş, Başbakan imiş, Genelkurmay başkanı imiş, MİT Başkanı imiş. Açıkça ifade edeyim, bu topraklar kendi halkına, kendi ordusuna, kendi polis teşkilatına, kendi memuruna böylesi bir tuzak ve kumpas kurmamış, idare edenlerin edilenlere yönelik gerçekleştirdiği böylesi bir ihaneti tarihi boyunca görmemiştir. Keşke o zamanlar gözlerimiz biraz daha açık olsaydı, en azından hapse atılan HDP eş başkanı Selahattin Demirtaş’ın 15 Temmuz darbesi için yaptığı “Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en büyük kumpaslarından biriyle karşı karşıyadır” tespitini iyi okuyabilseydik.

Demıştim ki: “Devletimizin bütün kurumlarını yerle yeksan etmeyi, irademizi çökertmeyi, milletimizi sindirmeyi ve İslam ümmetinin umudunu toprağa gömmeyi hedefleyenler, rezil ve zelil olmuşlardır. Aklını, idrakini, izanını ve vicdanını ihanet odaklarına kiralaayanlar, kendi tuzaklarında boğulmuşlardır.”

Diyorum ki: Bu düşüncelerimde hiçbir değişiklik olmadı. Aynen katılıyorum ancak şu an itibarıyla cevaplanması gereken önemli bir soru var ve bu soru yukarıdaki soru ile aynı; kim bunlar? Bu cümleleri kaleme aldığım dönemde kim bunlar sorusunun cevabı belliydi: o zamanlar adına terör örgütü ilavesi de yaptığımız Fethullah Gülen ve cemaatiydi. Ama şimdi gördük ki; yanılmışız. Devleti bütün kurumları ile yok etmeyi amaçlayan, milleti sindirmeyi, ümmetin umudunu toprağa gömmeyi hedefleyen, akıl, idrak iz’an ve vicdanını karanlık odaklara kiralaayanlar maalesef o zaman başımızın üstünde tuttuğumuz iktidar partisiymiş. Haydi daha insafli davranalım, genelleme yap-

mayalım ve şöyle diyelim; AKP içinde ipi eline geçirmiş belli bir zümreymiş.

Demıştim ki: “Aradan bir yıl geçtikten sonra bugün daha net bir biçim de görmekteyiz ki, kendilerine din-i mübin-i İslam’dan meşru-iyet zemini üretmeye çalışan ayrılıkçı ideolojiler, siyasi ve iktisadi emellerine ulaşabilmek adına Allah’ın kelamını kullanmaya yeltenenler ümmete çok büyük zararlar vermektedir. Yaşadıklarımız, sadece din istismarının değil, aynı zamanda dış mihrakların da emperyalist hesaplarına ulaşmak adına dini ve din adamı kimliğini nasıl hunharca harcayabileceğinin acı bir ispatıdır.”

Diyorum ki: İlk cümlemdeki bir yılı, on yıl olarak değiştirin, bugün itibariyle aynı yerde durduğumuzu göreceksiniz. Maalesef bu çerçevede bir mesafe alınamadı. Hala daha siyasi ve iktisadi emellerine ulaşabilmek için dini kullanan, Allah ile aldatan, Allah’ı aldatan insanlar, gruplar, cemaatler, fırkalar, ideolojiler ülkemizde kol geziyor. Daha da acısı, asıl bunu yapanlar dün de bugün de devletin gücünü de arkasına alan İslamcılık ideolojisini gizli bir ajanda olarak benimseyip muhafazakâr demokrat kimliği ile siyasete atılan kişi ve partiler. Maziye bugünden bakınca gördüğümüz bu. Maalesef iktidarda kaldığı uzun yıllar boyunca göremediğimiz, belki de görmek istemediğimiz gerçek buymuş. Biz zannetmişiz ki bunu yapan kendi maddi imkânları ile ayakta durmaya çalışan küçük veya büyük cemaatlermiş, tarikatlarmış. Hâlbuki tehlikenin büyüğü bahsi geçen kimlikleri ile bizi idare eden devletlülerimizmiş.

Açık ifade edeyim, o yıllarda ben de, kurum olarak biz de bu işin içindeydik. Hem de gırtlığına kadar. Camilerimizi siyaset meydanı haline getirdiğimiz günlerdi o günler. Vaazlarımıza, hutbelerimize, toplantılarımıza bakın. Amacımız halisti belki; vatanımızı, dinimizi, milletimizi, kültürümüzü koruyacağız diye yaptık bunları. Hâlbuki yaptıklarımız dinbaz siyasilerin yaptıklarına meşruiyet kazandırıyormuş. Halkımızın, terörle alakası olmayan 50 bin insanın tutuklanmasına bile bir taraftan şaşırıp öbür taraftan ses çıkarmaması, hatta bu kadar da bile olmaz dememesinin nedenlerinden belki de en önemlisi bizim farkında olarak ve olmaya-arak verdiğimiz destekten dolayı imiş. Sizlerden özür diliyorum. Helallik diliyorum. Aldanmışım. Aldatmışız.

Diyorum ki: O süreçte Cemaatin hiç mi suçu yoktu? Hayır, bunu da demiyorum. Hatasız kul olmaz. Bu kadar geniş bir kadroya sahip bir yapının içinde elbette yanlışlıklar, hatalar olur, olmuştur. O hain, başarısız olması için planlanan darbe görünümlü başarılı oyuna bilerek veya bilmeyerek katılanlar da olmuştur. Fakat ne olursa olsun bu hatalar, yüz binlerce insanın işinden edilmesini, 50 bini aşkın insanın tutuklanmasını, ailelerin parçalanmasını, hepsini bir tarafa koyalım terörist örgüt ilan edilmesini haklı çıkartacak hatalar değildi. Nerede masumiyet karinesi? Nerede suçun ve cezanın şahsiliği? Ahh, bu ilkeleri o zaman hatırlamalıydık, şimdi değil.

Hakkınızı helal eder misiniz bilmiyorum ama 90 milyonluk Türkiye halkından ve özellikle Cemaat mensubu olup o dönem katlanılması imkânsız acılar çeken, sıkıntılara düçar olan kadın-erkek, çoluk-çocuk herkesten helallik, Allah’tan da af diliyorum. Allah milletimize böylesi günler bir daha yaşatmasın. Âmin!”

Sayın Başkan! Yukarıda okuduğunuz metin sizin er veya geç halka olmasa da aynanın karşısına geçtiğinizde kendinize ve daha da önemlisi yarın ahirette Hakkın önünde yapacağınız bir itirafnamedir.

Sayın Başkan! Yukarıda okuduğunuz metin sizin er veya geç halka olmasa da aynanın karşısına geçtiğinizde kendinize ve daha da önemlisi yarın ahirette Hakkın önünde yapacağınız bir itirafnamedir. Bu itirafname hadiselerin görünen yüzünden hareketle benim kaleme aldığım bölük-pörçük düşüncelerden oluşuyor. Bir de sadece sizin, Erdoğan, Hakan Fidan, Hulusi Akar ve emsali oyun kurucuların ve elbette Allah’ın bildiği perde arkası var. Oralarda merkezinde kumpasın yerleştirildiği planlar var, projeler var. Siz onların bir parçası iseniz, tabii ki bu itirafnamede söyleyeceğiniz şeylerin kapsamı da, mahiyeti de dolayısıyla dileyebileceğiniz helalliğin, göstereceğiniz pişmanlığın şiddet derecesi değişecektir. O artık sizin imanınıza, insafınıza kalmış. Tekrar söylüyorum: Bu muhtevadaki bir konuşmayı dünyada yapmasanız, yapamasanız da ahirette yapacaksınız.

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

AFP

NE KADAR YILDIZ O KADAR SEYİRCİ

TÜRKİYE'DE SON YILLARDA statlar bir bir yenilenirken, maçlara gelen seyirci sayısı beklentilerin çok altında kalıyor. 2016-17 sezonunda Beşiktaş'ın şampiyonluk yolundaki rakibi Başakşehir 2.556 seyirci ortalamasıyla oynadı. Şampiyonluk yarışını adeta boş tribünler önünde verdi. Ligimizin 3 büyüklerinden Fenerbahçe 20 bin, Galatasaray 23 bin ve şampiyon Beşiktaş 29 bin seyirci ortalamasıyla maçlarını tamamladı. Ligimizin devlerinin seyirci toplamı, 80 bin ortalamayla sahasında maçlara çıkan Borussia Dortmund'un gerisinde kaldı. Seyirciyi statlara iyi futbol ve kaliteli oyuncular çekiyor.

Statta maç seyretmek için ya iflah olmaz bir taraftar ya da sahada seyretmekten zevk aldığınız oyuncuların olması lazım. Örneğin Messi, Ronaldo, Neymar gibi yıldızları seyretmek için illa Real Madrid veya Barcelona taraftarı olmanıza gerek yok. Futboldan keyif alan biriyseniz bu oyuncular otomatikman sizi statlara çeker. Türkiye'de şampiyonluğa oynayan takım dışında maalesef statlara seyirci

52 bin kapasiteli Türk Telekom Arena'da maçlarını geçen sezon 23 bin seyirci ortalamasıyla oynayan Galatasaray Sneijder, Podolski ve Bruma ile yollarını ayırdı. Bu isimler oynadığı futbolla tribünlere seyirci çeken, takımın marka değerini yükselten isimlerdi.

gitmiyor. Bunun en önemli sebebi, hedefsiz kalan takımda seyrederek yıldızın da olmaması. Antalyaspor'un, Eto'o'yu transfer ederek tribünlere gelen seyirciyi artırması iyi bir örnek. Bir de elindeki yıldızları satanlar var. Tıpkı Galatasaray gibi.

3 BÜYÜK YILDIZINI GÖNDERDİ 52 bin kapasiteli Türk Telekom Arena'da maçlarını geçen sezon 23 bin seyirci ortalamasıyla oynayan Galatasaray Sneijder, Podolski ve Bruma ile yollarını ayırdı. Bu isimler oynadığı futbolla tribünlere seyirci çeken, takımın marka değerini yükselten isimlerdi. Kariyerleri başarılarla dolu bu oyuncuların ligimize gelmesi hem kalite hem de prestij anlamına geliyordu.

Lukas Podolski, Köln'de gösterdiği başarıyla kendini Bundesliga'nın tek hâkimi Bayern Münih'te bulmuştu. Alman futbolunun yetiştirdiği yeteneklerden biri olarak lanse edilen Podolski 3 yıllık Bayern Münih yıllarından sonra 2009'da tekrar eski takımı Köln'e dönmüştü. Burada da 3 yıl geçi-

ren Podolski bu kez 2012'de Premier Lig'in lokomotif takımlarından Arsenal'a transfer oldu. 2015'te Galatasaray'a gelirken kupa koleksiyonunda Bundesliga şampiyonluğu, Almanya kupası ve İngiltere FA Cup başarıları yer alıyordu. Almanya 2014'te Dünya Kupası'nı kaldırırken kadroda yine Podolski vardı. Almanya milli takım formasını 130 maçta giyip 49 gole imza atmıştı.

Wesley Sneijder, Ajax, Real Madrid ve İnter formalarını giymiş bir isimdi. Türkiye'ye gelmeden önce Hollanda, İspanya ve İtalya'da lig ve kupa şampiyonluğu yaşayan Sneijder, İnter'le Şampiyonlar Ligi kupasını kaldırdı. Sneijder bu kupaların kazanmasında önemli katkı sağlayan biriydi. Artık pek sahalarda göremediğimiz tarzda bir 10 numara olan Sneijder, Türkiye Süper Ligi'nde ortaya koyduğu futbolla da tribünlerin sevgilisi olmuştu. Sadece kulüp düzeyinde değil milli takımla da başarılı bir grafik çizmişti Wesley Sneijder. Hollanda milli formasını 131 maçta giyip, 31 gole imza atmıştı.

Henüz 22 yaşındaki Bruma gelecek vaat eden yıldızlardan biri olarak gösteriliyordu. 2013'te Sporting Lizbon'dan 11 milyon Euro bonservis ücretiyle transfer edilen Bruma, hızı ve tekniğiyle dikkat çekiyordu. Özellikle 2015-16 sezonunda kiralık oynadığı Real Sociedad ile yıldızını parlatan Bruma, geçen sezon ligde umduğunu bulamayan Galatasaray'ın en başarılı isimlerinden biri oldu. 30 maçta ilk 11'de sahaya çıkan Bruma 11 gol atarken, 6 da asist yaptı. Galatasaray taraftarının büyük ümit bağladığı Bruma, U21 Avrupa Şampiyonası'nda ortaya koyduğu futbol ve attığı gollerle bronz ayakkabının sahibi oldu. Portekiz'in yeni yıldızı olmaya aday Bruma'yı Galatasaray elinde tutup, daha yüksek bir bonservisle satma yerine RB

Leipzig takımından gelen teklife evet dedi. 11 milyon Euro'ya transfer ettiği Bruma'yı 12,5 milyon Euro'ya satan Galatasaray 1,5 milyon Euro kar etti ama uzun yıllar takıma katkı sağlayacak bir yıldızı elinden kaçırdı.

YERİNE ALINAN İSİMLER BİR İKİ GÖMLEK AŞAĞIDA

Podolski, Bruma ve Sneijder giderken takıma Belhanda, Maicon, Mariano ve Gomis gibi isimler katıldı. Belhanda, Fransa ve Ukrayna liginde şampiyonluk yaşarken, Fas milli formasını 32 maçta giydi. 27 yaşındaki Belhanda, son iki yılını Schalke 04 ve Nice'de kiralık olarak geçirdi. 28 yaşındaki Maicon, 2009 -16 arasında FC Porto formasını giydi. En başarılı sezonunu 2014-15 sezonunda geçiren Maicon 26 maçta sahaya ilk 11'de çıktı. Diğer yıllarda 30 maçlık lig maratonunun ancak yarısından daha az maçta ilk 11'de sahaya çıktı. FC Porto ile lig ve kupa şampiyonlukları yaşadı ancak bu başarıya fazla katkısı olan biri değildi. 31 yaşındaki Mariano, Fransa ve İspanya liginde formasını giydiği Bordeaux ve Sevilla formasında yer buldu. İstikrarlı bir grafik çizdi. Galatasaray'ın yeni transferlerinden en tanınan Gomis'in ise koleksiyonunda sadece Fransa kupası bulunuyor. Fransa milli takım formasını sadece 12 maçta giyebildi.

Podolski, Sneijder ve Bruma'nın gittiği takıma şimdi Belhanda, Maicon, Mariona ve Gomis geldi. Maicon ve Mariano defans, Belhanda orta saha, Gomis forvet. Ancak bu 4 yeni isim giden 3 oyuncudan hem kariyer hem de futbol kalitesi olarak çok geride bulunuyor. Kaliteli oyuncular azaldıkça tribünlerdeki seyirci sayısı düşmeye, yıldız isimler ise Türkiye'den gelen teklifleri geri çevirmeye devam edecektir.

Podolski, Sneijder ve Bruma'nın gittiği takıma şimdi Belhanda, Maicon, Mariona ve Gomis geldi. Ancak bu 4 yeni isim giden 3 oyuncudan hem kariyer hem de futbol kalitesi olarak çok geride bulunuyor.

Şimdi e-gazete zamanı!

HEMEN ŞİMDİ ABONE OLUN, GERÇEKLERDEN HABERİNİZ OLSUN!

ABONELİK İÇİN TIKLAYIN

Cem Yılmaz
@CMYLMZ

KAPALI
TWITTER VE İNSTAGRAM HESAPLARIMDAKI
YORUMLARIN VERDİĞİ İNSANÜSTÜ
RAHATSIZLIK SEBEBİYLE BU
MECRALARDA PAYLAŞIM YAPMAYI
BIRAKIYORUM.HEPİNİZE DE TAVSİYE EDERİM.

Ozan Güven
@GuvenOzan

Ne yazsan olmuyor.En iyisi
kullanmamak.Elveda Twitter...
14:44 · 18 Tem 17

zaferalgor
@zaferalgor

Yazıyorsun niye
yazdın?..Yazmıyorsun niye
yazmadın.Burası artık sıkıcı
oldu..Elveda millet 🙄
15:22 · 18 Tem 17

SOSYAL MEDYADAN KOPMAK MÜMKÜN MÜ?

DÜN SOSYAL MEDYA hesaplarından paylaştıkları mesajla, Cem Yılmaz ve Ozan Güven sosyal medyadan çekildiklerini, hatta herkese bunu tavsiye ettiklerini duyurdu. Belli ki, insanlardan gelen ‘insanüstü’ yorumlardan sıkılmışlardı.

Facebook 2004’te, Twitter 2006’da kuruldu. Daha önce hayata geçen ‘sosyal medya’ platformları da vardı ancak bugün sosyal medya deyince akla gelen iki platformun tarihi 10 yılı biraz geride bırakmış durumda. Ancak artık sosyal medya hayatımızın bir parçası. Hem de önemli bir parçası. 2010’da kurulan Instagram, sanki 40 yıllık dostumuzmuş gibi söz gelimi.

Dahası ‘sosyal medya’ ekonomik hayatın da bir parçasına dönüştü. Reklam yapması nispeten ‘ucuz’ olan bu mecra, son yıllarda ciddi ekonomik işletmelerin reklam ve tanıtım departmanlarının vazgeçilmez bir parçası. Devlet kurumları dâhi çoğu zaman daha çok kişiye ulaşabilmek adına sosyal medyadan yapıyor duyurularını. Böylece gerçekten de pek çok kimse haberdar oluyor.

Facebook’un hikâyesini anlatan The Social Network filminde, “Artık internette yaşayacağız” denmişti. Gerçekten de Facebook, 2 milyarı aşan

kullanıcısıyla bütün dünyada bir fenomen. ABD Başkanlık seçimlerini Facebook’ta öne çıkan ‘yalan haberlerin’ ciddi anlamda etkilediği düşünülüyor.

Özellikle yeni nesiller “Eğer internette değilse, gerçek de değildir” yaklaşımını benimsemeye başladı. Birkaç nesil sonra, internetsiz hayatın düşünülmez hâle geleceği açık. Sosyal medya ise, internetin içinden çıkan ancak pek yakında internetin ‘evrileceği’ platform. Nasıl ki internette yolculuğumuzu Google belirliyor, yakın zaman sonra Facebook, Twitter ya da Instagram hesaplarımızdaki yönlendirmeler de o kadar etkili olacak.

Hele ki işiniz ‘kitlelere ulaşmak’ ise sosyal medyayı yadsıyabilmeniz mümkün değil. Ancak onunla uzlaşabilirsiniz. Oradaki varlığınızı düzenleyebilir, takipçilerinizle ilişkilerinizi de o şekilde ayarlayabilirsiniz. Cem Yılmaz ve Ozan Güven’in de yapması gereken bu olabilir. Kamusal figürler, üreticiler, söyleyecek sözü olanlar, artık sosyal medyada çeşitli temalarla iş yapıyorlar. Elbette sosyal medyayla işi olmayan kimseler de olacaktır.

Ancak ‘sosyal medya’ kapıyı çarpıp çıkabileceğiniz bir şey değil. Bu, imajınıza da zarar verir.

KÜNYE

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

HABER DİREKTÖRÜ

Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

YAZIŞLARI MÜDÜRÜ

Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com
Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

TASARIM

Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com
Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

SOSYAL MEDYA EDİTÖRÜ

Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İMTİYAZ SAHİBİ TEMSİLCİSİ VE HUKUK DANIŞMANI

Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

REKLAM | info@Tr724.com

E-GAZETE | Egazete@Tr724.com